

Wojewoda Zachodniopomorski

Znak: P-1.4131.417.2025.AA

Szczecin, 18 grudnia 2025 r.

Rada Gminy Biesiekierz

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVIII/111/25 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 12 listopada 2025 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Biesiekierz w związku z nieprzestrzeganiem ustawy o odpadach.

Uzasadnienie

W dniu 12 listopada 2025 r. Rada Gminy Biesiekierz podjęła uchwałę Nr XVIII/111/25 w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Biesiekierz w związku z nieprzestrzeganiem ustawy o odpadach.

Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 19 listopada 2025 r.

Kwestie dotyczące rozpatrywania skarg zostały uregulowane w Rozdziale 2 Działu VIII ustawy Kodeks postępowania administracyjnego¹(dalej: Kpa), gdzie nie tylko wymieniono organy uprawnione do rozpatrywania skarg, ale także przewidziano określony tryb postępowania. W tym zakresie ustawodawca zobowiązał organ administracji do niezwłocznego rozpatrzenia skargi oraz - co istotne - sformułował wymogi, jakie musi spełniać zawiadomienie o sposobie jej rozpatrzenia.

Stosownie do art. 229 pkt 3 Kpa, organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy. W oparciu o wskazaną regulację Rada Gminy Biesiekierz niewątpliwie posiadała kompetencję do podjęcia uchwały w przedmiocie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta, jednak w toku badania jej legalności stwierdzono, że akt ten narusza prawo w sposób istotny.

Przeprowadzona analiza sporządzonego do kwestionowanej uchwały uzasadnienia wykazała, że zawiera ono jedynie zbiór ogólnych informacji dotyczących procedowania skargi, tj.: że w dniu 26 września 2025 r. do Urzędu Gminy w Biesiekierzu wpłynęła skarga na działania Wójta Gminy Biesiekierz w związku z nieprzestrzeganiem ustawy o odpadach, skarga dotyczyła składowania odpadów na działkach na terenie Gminy Biesiekierz. W dniach 20 października br. oraz 6 listopada br. odbyły się posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy, podczas których Komisja zapoznała się z dokumentacją, wysłuchała wyjaśnień pracowników Urzędu i Skarżącego. Dodatkowo, wskazano, że Urząd Gminy obecnie kontynuuje postępowanie administracyjne w sprawie usunięcia odpadów na działkach, Wójt Gminy bez zbędnej zwłoki podjął działania w sprawie.

¹ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691).

W treści uzasadnienia do uchwały Nr XVIII/111/25 nie zostały jednak przedstawione argumenty, które przesądziły o uznaniu przez Radę zarzutów skargi za nieuzasadnione, nie zostały wskazane prawne podstawy przyjętego przez ten organ rozstrzygnięcia, w szczególności jakie działania podjął Wójt, które przesądziły o uznaniu przez Radę skargi za niezasadną.

Zauważyć w tym miejscu należy, że po rozpatrzeniu skargi organ obowiązany jest zawiadomić skarżącego o sposobie jej załatwienia, o czym stanowi art. 237 §3 Kpa. W przypadku odmownego załatwienia skargi - jak w omawianym stanie faktycznym - zawiadomienie takie, zgodnie z art. 238 §1 ww. ustawy zawierać powinno uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. Uzasadnienie faktyczne winno wskazywać w szczególności fakty i przyczyny, z uwagi na które organ uznał wniesioną skargę za niezasadną, natomiast prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa. A zatem, w uzasadnieniu powinno znaleźć się nie tylko rzetelne przedstawienie stanu faktycznego sprawy, ale także wyczerpujące wyjaśnienie przesłanek dokonanego rozstrzygnięcia (uznania skargi za bezzasadną). Organ musi zawsze w sposób niebudzący wątpliwości wykazać bezzasadność skargi i wyjaśnić stronie prawne podstawy swego rozstrzygnięcia².

Biorąc zaś pod uwagę kolegialny charakter organu stanowiącego gminy zasadnym jest twierdzenie, znajdujące poparcie w orzecznictwie³, że zawiadomienie, o którym mowa w art. 237 §3 Kpa, przybiera w tym przypadku formę uchwały. W konsekwencji, nie powinno budzić wątpliwości, że obligatoryjnymi elementami uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi są wszystkie elementy, które przewiduje art. 238 §1 Kpa. Nie ma przy tym znaczenia, czy elementy te znajdują się w treści uchwały, czy też w odrębnym uzasadnieniu do niej sporządzonym.

Tymczasem, z uzasadnienia do uchwały Nr XVIII/111/25 Rady Gminy Biesiekierz, nie wynika jakich ustaleń faktycznych dokonano w toku rozpatrywania skargi.

Takie postępowanie nie tylko uchybia dyspozycji normy zawartej w art. 238 §1 Kpa, ale prowadzi też do naruszenia fundamentalnych zasad, którymi organ administracji zobowiązany jest kierować się w toku postępowania.

Zgodnie bowiem z art. 7 ww. ustawy organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z kolei, art. 8 omawianego aktu stanowi, że postępowanie winno być prowadzone w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej.

W tym stanie rzeczy, wobec niespełnienia wymogów, o których mowa w przywołanych przepisach, uznać należy, że uchwała Nr XVIII/111/25 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 12 listopada 2025 r. *w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Biesiekierz w związku z nieprzestrzeganiem ustawy o odpadach* podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, a zatem stwierdzenie jej nieważności jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Mając powyższe na względzie, organ nadzoru zwraca ponadto uwagę na konieczność ponownego przedłożenia pod obrady organu stanowiącego Gminy Biesiekierz skargi na działalność Wójta Gminy Biesiekierz wniesioną w dniu 26 września 2025 r. i podjęcia w tej sprawie uchwały spełniającej wymogi obowiązującego prawa (art. 238 §1 ustawy Kpa).

² Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn. akt II SA/Bd 199/11.

³ Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Go 824/10.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Z upoważnienia

Wojewody Zachodniopomorskiego

Wicewojewoda Zachodniopomorski

I Wicewojewoda Zachodniopomorski

Bartosz Brożyński